

AİLE YAPIMIZI KORUYALIM...

Yazan: Naci Konyar - 17 Nisan 2010

“Maziye karışan bir mevcut yoktur ki izlerini görüp de müteessir olmayalım. Büyük bir batı düşünürünün dediği gibi;

Ayrıldığımız her şey varlığımızdan bir parçadır.Onun için geçmişten, geçmişini düşündüren her hatıradan nasibimiz daima hüznün olur.”

Milli şairimiz M. Akif Ersoy’ un mektuplarından alıntı bu cümleler kaybettiğimiz değerlere duyduğumuz üzüntüyü ne güzel ifade etmiş.

Geçmişte kalan ve geçmişini düşündüren o hatıralar bize eski adetlerimizi hatırlatıyor.Yıldan yıla giderek azalan o adetlerin toplum yapımızın omurgası olduğunu şimdi daha iyi anlıyoruz.

Çocukluğumuzda yeni evlenen çiftlerin yakınları ve dostları tarafından yemeğe davet edilmesi adettendi.Mübadil terminolojisiyle bu davetin adına Zafete(ziyafete) almak denirdi.

Gelin ve damadın yakınlık derecesi hiyerarşisi gözeterek icabet ettiği zafetlerde çeşitli yemeklerin yenilmesi dışında küçük çapta karşılıklı hediyeleşmelerde olurdu.Bu yemeklerin bir adetin yerine getirilmesinden başka misyonu da vardı.Aileler arasındaki bu yemekli tören gelin ve damadın bir ömür boyu sürdürecekleri evliliklerinin akrabalarca onaylanması,i tasdik edilmesiydi.

Fakirinden orta hallisine her akraba tarafından zafete alınan yeni çiftler bu şekilde onaylanan evliliklerini akrabalarının ve dostlarının şahadetleriyle namus meselesi, ölüm gibi önemli olayların dışında bozulması mümkün olmayan aile düzenlerini bir ömür boyu devam ettirirlerdi.

Son yıllarda bu yapının bünyesinde zafiyetler görülmeye başlandı.Ekonomik düzende oluşan sıkıntılar, toplum ahenginde yaşanan dejenerasyonlar o güzelim adetlerin azalıp kaybolmasına yol açtı.Artık akraba ve dostlar gelin ve damadı “zafet”lere alamaz oldular.Dolayısıyla bir bakıma evliliğin manevi alanda onay ve tasdikini yapan bir toplum sözleşmesi de ortadan kalkmış oldu.

Böyle olunca da yakın çevremizde artık sıkça şahit olduğumuz yuvaların dağıldığı, çocukların anasız babasız büyüdüğü boşanmalar çoğalmaya başladı.

Televizyon ekranlarından yapılan yayınlarla bozulması hızlandırılan, ciddiyeti sulandırılan ömür boyu birliktelikler yerini, birkaç aylık seviyeli birlikteliklere bırakırken, bir yastıkta kocama sözü verilerek başlatılan evlilikler ne yazık ki “şiddetli geçimsizlik” gibi bir boşanma mazeretiyle sonlandırılıp Türk Milletinin temel taşı aile düzeni çatırdamaya başlıyordu.

Oysa ninelerimiz, halalarımız, teyzelerimiz öylemiydi.Onlar bütün ömürlerini dört duvar arasında geçiren, bir çoğu okul yüzü görmemiş, sinema nedir bilmemiş, küçük yaşlarda evlendirilip

her türlü olumsuzluğu kaderimdir diye sineye çeken, kocasına itaati ibadet sayan bir kültürün temsilcileriydiler.

Bu inanç aile yapımızı sağlam kılıyordu.

Onun için İsviçreli bir profesör "Türk milletinin aile nizamını elinden alınız, geride bir şey kalmaz" diyordu.

Yazar Samiha Ayverdi "Hatıralarla Baş başa" adlı kitabında eski aile düzeninin sağlamlığının gerekçelerini sayarken günümüz evliliklerine gönderme yapacağını biliyor muydu dersiniz?

"Aile hayatını bir ibadet, evini de bir mabet bilen eski cemiyet kadını, küçük anlaşmazlıklar için bu kudsî çatı altının dirliğine düzenliğine yıkıcı silleler indirmez, mevcut ahengi bozup çocuğun ağız tadını kaçırmazdı."

Erdemiyle çalışan kız çocuklarımızı tenzih ederek bir fıkra anlatmak istiyorum.

Kızları arkadaş olan iki baba yıllar sonra karşılaşırlar. Kızlarını sorarlar birbirlerine. Baba anlatır. Benim kız der üniversite kurslarına gitti. Çalıştı.Ama bir yere giremedi.Şimdi özel bir işte çalışıyor.Durumu çok iyi der ve anlatmaya devam eder.Patronun kızını çok sevdiğini, kızına araba ve ev aldığını şimdi de iş icabı yurt dışında beraber olduklarını söyler.Senin kız ne oldu deyince diğer baba kısaca anlatır.

– Benim ki de Orospu oldu da senin kadar güzel anlatamam der.

Şimdi Bazı TV ekranlarında çirkinlikler o kadar güzel anlatılıyor, pazarlanıyor ki...

Birbirlerini hayatında hiç görmemiş tanımamış erkek ve kadınlarımız TV lere çıkıyor, birkaç dakika içinde elektrik alıp vermeye başlayıp birbirleriyle tanıştırılıyor, bazı dizilerimizde de Türk örf ve ananesine uymayan aşk ilişkilerinin yaşandığına şahit oluyoruz.

Türk aile yapısı tahrip ediliyor.Kimse farkında değil mi bu tahribatın...

RTÜK denen kurumun görev alanına girmez mi sosyal felaketler.Bu programlara kim dur diyecek.Türk toplumu bu kadar sahipsiz mi? Bir İsviçreli profesörün gördüğünü RTÜK üyeleri görmekten aciz mi?

Geçmişten, geçmişî düşündüren her hatıradan, toplumun nasibinin hüzn olduğunu yaşadıkça öğreniyoruz. Yitirdiğimiz değerlerimizi çok arıyoruz.Toplumun, ailenin çimentosu, harcıymış o değerler...

Ve bugün hasretini duyarak sesleniyoruz;

" İnsanî ailesine, komşularına ve milletine muhabbetle bağlayan o güzelim örf ve adetler, muameleler, ananeler! Nerelerdesiniz, Nerelerdesiniz..."

NOT: Ladik'te ki silahlı saldırı sonucu hayatını kaybeden şehitlerimize Allah'tan rahmet, kederli ailesi ve milletimize başsağlığı dilerim. Milletimizin başı sağolsun

Yorum Ekle

Naci Konyar

X